

KOMODA WYKONANA TECHNIKĄ CERTOSINY Z POŁOWY XVII WIEKU

Komoda wykonana w warsztacie polskim z drewna, intarsjowana i inkrustowana. Zdobiona intarsją z masy perłowej o motywie maureski, inkrustowana kością słoniową i srebrem. Wyrób swoją techniką nawiązuje do wyrobów wykonanych certosiną, techniką zdobniczą polegającą na układaniu na drewnianym podkładzie wykonanych z drobnych płytek jasnego i ciemnego drewna, a także kości słoniowej i masy perłowej – ornamentów o charakterze geometrycznym. Certosina stanowi wczesną formę inkrustacji, zbliżoną do intarsji. Taką dekorację stosowano przede wszystkim w meblach w tym w komodach, szafach i skrzyniach. Technika certosiny rozwinęła się we Włoszech, dokąd dotarła ze sztuki Bliskiego Wschodu za pośrednictwem Wenecji. W Europie stosowana była przede wszystkim w warsztatach lombardzkich. Nazwa techniki wywodzi się od klasztoru kartuzów w lombardzkiej Pawii (Cartosa di Pavia), gdzie technikę tą zastosowano w zdobieniach ołtarza w kościele przyklasztornym. Obiekt znajdujący się w Muzeum Zamojskim o wymiarach 135 na 120 cm jest komodą czteroszufladową z bogatym gzymsem, dwoma cienkimi kolumnkami po bokach i niskim cokołem. Komoda wsparta jest na czterech cienkich nóżkach, blat jej w całości wykonany jest z alabastru. Boki komody również w całości są intarsjowane. Komoda pochodząca prawdopodobnie z warsztatu włoskiego z końca XVII stulecia, trafiła do zbiorów Muzeum Zamojskiego w połowie lat 50. XX wieku. Do dzisiaj stanowi jeden z najciekawszych i najcenniejszych obiektów w zbiorach rzemiosła artystycznego w tym mebli historycznych Muzeum Zamojskiego.

Opracował:

Waldemar Maziarczyk

Kustoszu w Muzeum Zamojskim w Zamościu

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Dofinansowano ze środków
Narodowego Centrum Kultury
w ramach programu
„Kultura w sieci”